

Прѣдсѣд. Вий, Госпожо, сте подикани тукъ въ качество на свидѣтелка и, ако и да не сте дали клѣтва, напомнямъ ви, че трѣбва спокойно да разкажете всичко каквото знаете по дѣлото.

Свидѣт. Клия Караюлева: Азъ ще моля по-напрѣдъ да ми се прочетатъ показанията, които съмъ дала прѣдъ слѣдственната коммиссия, защото сега не можъ нищо да си спомня какво съмъ казала.

Прокурора: По напрѣдъ да и се зададѣтъ въпроси за нѣкои и други обстоятелства, а че послѣ, ако стане нужда, може да се прочетатъ и показанията ѝ, които е дала прѣдъ слѣдственната властъ.

Свидѣт. Клия Караюлева: Заявявамъ прѣдъ почитаемиѣ Врѣмененъ Полевой Воененъ Сѣдъ, че азъ не желая да отговарямъ на въпроситѣ, които ще ми се задаватъ по отношение на мжжътъ ми Александръ Караюлевъ, а на въпроситѣ, спрямо другитѣ, ще отговарямъ.

Прѣдс.: Законътъ ви дава право, г-жо, да отговаряте или не. За това вий, ако нежелаете да отговорите на нѣкои въпроси, можете просто да замълчите, ако искате.

Прокурора: Г-жо, знаете ли да е ималъ мжжъ ви нѣкакъвъ револверъ и като какъвъ? напримѣръ като нѣкой отъ тия? (посочва ѝ револверитѣ, които стоятъ на масата прѣдъ сѣдницѣ).

Свидѣт. Клия Караюлева: (Слѣдъ като прѣглежда револверитѣ и като сочи на единъ отъ тѣхъ). Мисля, че револверътъ, който имаше мжжъ ми бѣше като тоя, съ разлика само, че дръжката му бѣше съ бѣли садефяни рѣзки.

— Тукъ въ градътъ живѣли ли сте въ кѣщата на Стояна Марковъ?

— Да.

— Между него и васъ ставало ли е нѣкога дума за нѣкакъвъ револверъ?

— Да. Прѣзъ врѣмето, прѣзъ което мжжъ ми бѣше въ Виена, единъ день г-нъ Марковъ ми каза, че намѣрилъ единъ револверъ въ шкафа и мя помоли да му го подаря, но азъ му казахъ, че не можъ му го подаря, защото не е мой.

— Не казахте ли тогава на Маркова отъ гдѣ имате тоя револверъ?

— Не помня такова нѣщо.